

RUKOUSKIRJA

"Ja kun rukoillette, niin älkää tyhjiä hokeko niin kuin pakanat, jotka luulevat, että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan."
Matt. 6:7 [KR33/38]

Olen pistänyt merkille mielipahan tai alakuloisuuden keskellä, että käydessäni rukousmuistiotani läpi, saan paljon elämänmyönteisempiä ajatuksia apeuteni tilalle. Mieli virvoittuu ja päällimmäisenä on nöyrä ja kiitollinen mieli. Esimerkiksi, Hänen hyvien tekojensa muistelemisen saa mielen innostumaan ja se sytyttää rakkautta Jumalaa kohtaan!

Raamatun kehottaessa muistamaan kaikkea hyvää, mitä Hän on tehnyt, (1.Aik.16:12) voimme konkretisoida sitä esimerkiksi kirjoittamalla muistiin parantumiset, selkeät johdatukset, toteutuneet Hengen ilmoitukset ja etenkin kaikki asiat, joista voi kiittää taivaan Jumalaa.

Tarkoitus ei ole "hokea mantraa" toistaen omia rukoustekstejä, - ei, vaan voimme käyttää muistiotia rukouksen apuvälineenä. Kokemukseni perusteella tämä aktivoi harrasta ja tarkoituksellista rukousta. Tällöin voimme myös varjeltua "tyhjän hokemiselta," kuten alussa lukemamme Raamatun teksti siitä varottaa. Voinhan esimerkiksi kirjoittaa muistiin myös niiden ihmisten nimet, joita erityisesti haluan kantaa Herran eteen. - *Kuinka siunattua olisikaan kuulla sinun siunaavan joka päivä minua!*

Kirjoitan toisinaan muistioni myös Hengessä saatuja rukouksen sanoja. Palatessani niihin uudelleen, huomaan, kuinka Pyhä Henki tulee päälleni innoittaen uudelleen saman ajatuksen äärellä! - Saatan kirjoittaa esimerkin mainitakseni; *"Ylistys ja kunnia yhdelle ainoalle Jumalalle, Herralle Sebaotille, Ikuiselle Majesteetille, Israelin Jumalalle!"*

Taas toisaalla saatan viitata Hänen omaan sanaansa, lainaten Raamatun rukouksia soveltaen niitä elämäni tilanteisiin sanoen; *"Oi, Herra auta! - anna menestys!" (Ps.118:25)* - Saatan jatkaa rukoustani; *"Anna viisautta, ymmärrystä, anna valtuutukset ja varustukset, ravitse läsnäolossasi minut. Herra, auta johtamaan tätä kansaa Sinun tuntemiseen!"*

Rukouksessa tapahtuu aina jotain muutosta. Vähintäänkin oma mieleni ja asenteeni suuntautuvat Jumalaa kohti ja toteutuu sana; *"Lähestykää Jumalaa, niin Hän lähestyn teitä"* (Jaak.4:8) Alan nähdä elämäni enemmän Jumalan näkökulmasta ja täytyy sanoa, että *"siellä on paljon paremmat näkymät!"*

Rukoillessani haluan katsella Jumalaani ja ylistää kiittäen Hänen pyhää nimeään. Tämänkin ajatuksen olen halunnut kirjoittaa itselleni muistiin seuraavin sanoin; *"Herra, ole kiitetty, ylistetty ja palvottu! Olkoon Sinun nimesi siunattu!"* - Näistä ajatuksista syntyy monesti rukousta, kielillä puhumista ja hyviä hetkiä Jumalan kasvojen edessä. Se on kuin

rakkautta Jumalaa ja Hänen Pyhää nimeään kohtaan.

Se, miksi kerron tätä, on oma kokemukseni elämän pyörteissä. Aina ei osaa löytää tietä rukoukseen ja oikeaan ja avaraan ajatteluun esimerkiksi omien kipeiden tunteiden, tai vaikkapa vain väsymyksen vuoksi. Nyt, kirjoittaessani kiitosaiheet muistiin, saatan lukea niitä silloin, kun kaikki tuntuu synkältä, ja huomaan todella, kuinka asenteeni ja ajatukseni muuttuvat!

Uskon apostolien tekojen jatkuvan yhä edelleen. Meillä on Sana, josta ammennamme ihmeellistä Jumalan virvoittavaa tulesa koeteltua sanaa, mutta sen lisäksi voimme olla myös itse sanan tekijöitä. (Jaak.1:22) Emme tokikaan kirjoita Raamattua uudelleen tai edes lisää siihen mitään, mutta omat kokemukset Jumalan kanssa on hyvä kirjoittaa muistiin itselle rohkaisuksi ja muistaakseen Herran tekoja heikkoina hetkinämme. Saatamme hyvin helposti unohtaa, mitä kaikkea hyvää Hän on tehnyt kymmenien vuosien aikana!

Omaa rukoustani ajatellessani, en aina muistaisi kiittää Jumalan lahjoista, ellen olisi kirjannut niitä ylös. Saatamme pitää asioita itsestään selvyytenä, mutta uskon Jumalan ilahtuvan kuullessaan ihmisen olevan kiitollinen Hänen antamastaan elämästä. Tuohon kiitollisuuteen virittäytyäkseni olen kirjoittanut seuraavia ajatuksia rukousmuistioini:

"Kiitos pelastuksesta, Jeesuksen maahan vuodatetusta puhdistavasta Verestä. Kiitos uudestisyntymästä, anteeksiantamuksesta, ylluonnollisesta rauhasta, pyhästä Sanasta, kiitos myös Pyhän Hengen osallisuudesta."

Kiitän rukouksessani myös perheestä ja tästä elämästä! Kiitän työpaikasta, taloudellisesta huolenpidosta, terveydestä, jokapäiväisestä leivästä ja ihmeellisestä siunauksesta Hänen armonsa alla! Edelleen saatan kiittää elämänhalusta, uskossa varjeltumisesta, viisaudesta, johdatuksesta, menestymisestä ja hyvinvoinnista.

Näitä rukoillessa, huomaan, kuinka apeuteni on poissa. Muistaessani kiitollisena Herran tekoja saan jäädä Hänen armollisiin käsiinsä ja siunaukseensa.

En malta olla mainitsematta rukousmuistioni viimeisiä sanoja, joista kajastaa harras pyyntöni Jumalaa kohtaan; *"Herra, auta minua vaeltamaan Hengessä, täyttyen Pyhällä Hengellä! Olkoon armo ja totuus sydämessäni! Siunaa ja varjele minua! Varjele eksytyksiltä, varjele loukkaantumisilta! - Pidä minut omanasi!"*

Sinun ei tarvitse toimia juuri samalla tavoin kanssani. Voit kuitenkin mieltä, voisitko konkretisoida ja laajentaa omaa rukoustasi tällaisen rukousmuistion avulla? - Kokemukseni perusteella, se ei estä rukoilemista hengessä (Joh.4:23). Voinhan aina saadessani Jumalan vaikutuksesta uutta rukousta, rukoilla sen mukaan ja jatkaa taas aiheitani listan mukaan kun "vapaa" rukous on päättynyt. Pidän rukousmuistiotia vain itseäni varten, että muistaisin rukoilla tärkeiden aiheiden puolesta Jumalani edessä.

Suunnitellessasi rukousmuistiotasi, voit ottaa siihen mallia Raamatun opetuksesta. Jeesushan opetti meitä rukoilemaan antaen "Isä meidän" -rukouksen. Tämä rukous sisältää tärkeimmät elementit, miten meidän tulisi rukoilla.

*"Rukoilkaa te siis näin: Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille [synti]velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meille [synti]velassa. Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta, [sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen.]
Matt.6:9-13[*JKR]*

Eräs tärkeä rukouksen "olotila" on jäädä kuuntelemaan, mitä Jumala tahtois puhua tai opettaa. Usein se on viipymistä Hänen edessään ja antamista Jumalalle luvan ohjata ajatuksia, sielun tuntemuksia, siinä pyytäen: "johdata minua"!

Usein jäänkin rukouksen mielelle tehdessäni päivän askareita. ([1.Tess.5:17](#)) Haluan asettautua luottamukseen, että Hän johdattaa niitä, jotka rukoillen kulkevat. ([Jer.31:9](#)) Toinen Sanan ihana lupaus on; "kuinka lähellä Herra on niitä, jotka Häntä rukoilevat." ([Ps.145:18](#)) Näihin sanoihin vedoten saa tuntea, kuinka Jumala tulee ja johdattaa mitä ihmeellisimpiin tilanteisiin! Juuri näitä kokiessa ja niistä iloitessa unohtaa olleensa alakuloinen. Tilalle on tullut *Hengen mieli, joka on elämä!* ([Room.8:6](#))

Rukoile siis Jumalaasi lähestyen Häntä Jeesuksen nimessä. Pyydä viisautta, Pyhän Hengen innoitusta ja johdatusta Jumalan tahdonmukaisiin asioihin. *Toivotan Sinulle Siunattua Rukouselämää!*

